

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Decima-Septima. De amore Iesu, & abnegatione sui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

mentem curiosa sectatio sensibilium. Trahat te auidè ad interna gustanda, optabilis mentis tranquillitas: qua suauiter fruuntur, qui in puritate vitam agunt. Si huius puritatis gestis habere delicias, caue turbationes, atque turbationum resera materias. Nil altum, nil delicatum, nil curiosum, nil transitorium concupiscas, & maximas inquietudines amputasti. Siquidem ab omni temporalitate remotus, liber pergis ad Deum. Qui enim à nullo tenetur, calum facile conscendit, dum orat. Nec mundi moles, nec carnis mollities, hunc retardare potest. Penetrat & aëreas potestates securus, puræ conscientie custos. Multum desideranda est hæc cordis puritas, quæ Deum & Angelos sibi facit amicos. Pro hac beatitudinis gratia luctandum fortiter, orandum frequenter, operandum non segniter. Beatitudo munditiæ in humilitatis valde fundatur, precibus acquiritur, fletibus enutritur.

4. O quàm gratiosa & decora est hæc virtus, quæ omnes passionibus transcendit, & impassibili Deo optat vniri. Puritati namque cedit omne nefandum, subest illi omne creatum. Agit enim cum Deo integrè & sincerè, ideo vinci non nouit, sed in omnipotente omnia excedit. Famulantur huic superiora, & infima cooperantur ad bonum. Hanc fugiunt dæmones, hanc zelant Angeli, verentur carnales, amplectuntur spirituales. Sanctus Dauid post humilem peccatorum confessionem, petit sibi cordis præstari munditiam, dicens: *Cor mundum crea in me Deus.* Desfet delicta peracta, arguit se insipienter egisse, precatur carnis exuri lapsus: vt possit in conspectu Dei iterum mundus inueniri, & salutarum lætitiarum repleri, nec vniquam ad illicita gesta deuolui.

Psal. 50.

5. Hæc cordis munditia scala est rectissima, clarissima, firmissima, attingens cacumen cali, & perueniens ad intuitum gloriæ Dei. *Gloria hæc est omnibus sanctis eius:* O pulcherrime Iesu, author omnis puritatis, qui mundis corde æterna promissisti gaudia; da mihi hanc electam & preciosam virtutem, gemmis & auro clariorem perpetuò possidere: vt omni peccati contagione remota, liberamente in fragili carne tibi gratè deseruiam; & quicquid puritatis impedire potest, funditus abijciam: totisque desiderijs tibi nitari adherere, quamdiu inter mundi turbines viuo misellus, donec me iubeas aspectibus tuis assisti: tuncque secundum magnam misericordiam tuam, propitius mihi esse digneris.

Psal. 144.

DECIMA-SEPTIMA.

De amore Iesu, & abnegatione sui.

Ioan. 12.

1. **Q**VI amat animam suam, perdet eam. Hec loquitur amatissimus Iesus, volens te separare à mundi curis & illecebris. Ecce amor, & per-

& perditio. *Æternū Patris Verbū id dicit, non te fallit, sed salutem tuam consulit.* Amor mundi, perditio: amor Iesu, animæ redemptio. Amor carnis, stultitia: amor Iesu, sapientia. Amor creaturæ minuit creatoris amorem: amor creatoris dat omnibus creaturis abundi licentiam. Non enim similia sapiunt, nec meritò conveniunt. Amor sui, plenus timore & angore: abnegatio sui, ineffabilis libertas. Amor sui, intestinum malum: qui rarò vincitur, nisi Deus perfectè diligatur. Contemptus sui, salutis indicium, & qui à contemptu incipit, in amore Iesu perficitur. Amor sui cor obscurat, parit rixas, tollitque profectum. Qui autem propter Iesum se abnegat, liber fit & pacatus. Amor Iesu tutus & fortis nescit molles & seipso quærentes. Amor Iesu dat totum quod est & habet: nec quærit, nisi quod novit Deo placere.

2. Si vis plenè purgari & in spiritu clarificari, contemne te ipsum & omnia propter Iesum. Omne magnum in mundo, nihil tibi sit, omne iucundum amarescat: ut solus Deus, & dulcis Iesus, super omnia tibi dulcescat. Quid est in veritate amor Iesu, nisi contemptus tui ipsius & omnium, propter amorem suum? Et hic est, qui inuenit se, & omne bonum in Deo. Saluare vis animam tuam, contemne nunc vitam præsentem. Si tenueris modò asperam viam, ibis in vitam æternam. Durus videtur carnalibus & sæcularibus sermo abnegationis, & perditionis vitæ præsentis: sed amantibus Christum, super mel & fauum sapit dulcius: quia æternum præparat regnum verax abnegatio sui propter Deum. Amor Iesu scit pati mala præsentia, & valet disrumpere commoda temporalia. Non timet vilipendi, nec affectat honores. Scit tacere ad iniurias, non cogitat reddere vicem lædentibus.*

3. Amor Iesu habet consolationem inuisibilem expectat fructum immarcescibilem. Ego (inquit) *elegi vos de mundo*, per gratiam meam vocando: *ut eatis à vobis ipsis*, propriam voluntatem deserendo; & *fructum charitatis afferatis*, me super omnia diligendo: & *fructus vester maneat*, in æterna benedictione mecum regnando. Fructus autem carnis mors est, quem vermis non moriturus sequitur, & ignis æternus. A quo nos custodiat, qui mundum contemnere & carnem domare docuit Iesus Christus, amor & redemptio nostra. Amen.

DECIMA-OCTAVA.

De paupertate Christi sectanda, & cura temporalium abijcienda.

1. *Vulpes foveam habent, & volucres cali nidus; filius autem hominis non habet, ubi caput suum reclinet.* Hic sermo Iesu tibi frequenter pensandus est, & diligenter cordi inferendus, qui reli-